КРЫВІНКА

ВЕРАСЕНЬ
№ 14 (150)
2014 год

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

СТАДЫЁН АБНАВІЎСЯ. ШТО ДАЛЕЙ?

Вагончык будаўнікоў, які ўпрыгожваў раённы стадыён цягам апошніх чатырох месяцаў, цяпер адтуль знік, а абноўленыя чырвоныя трыбуны кідаюцца здалёк у вочы.

З дзвюх процілеглых бакоў – ад дзіцячага садка і насупраць – з'явілася новая жалезная агароджа. Уздоўж паўднёвага боку стадыёна засталася старая сетчатая, якую адрамантавалі – заварылі большыя дзіркі.

Бясспрэчна, стадыён абнавіўся. Галоўнае, што яго не паспелі сапсаваць нестандартнай бегавой дарожкай. Асфальт на яе збіраліся пакласці, але так і не паклалі. Магчыма, што старшыня райвыканкама паслухаўся спартоўцаў, якія ў пачатку мая накіравалі яму адмысловы ліст з просьбай не рабіць тое асфальтаванне.

Ходзяць слухі, што менавіта з-за падпісання гэтага ліста былі адхілены з пасады дырэктара спортшколы і адпраўлены на пенсію М.Талстой, які прысвяціў бешанковіцкаму спорту сваё ўсё жыццё. Так ці інакш, але пакуль што гэтая пасада застаецца вакантнай.

Калі хто заступіць на яе да пачатку зімы, то атрымае ў спадчыну яшчэ адну недавырашаную на стадыёне праблему – адсутнасць тут вады. І не толькі, каб папіць ці памыць брудныя рукі спартоўцам. Каб заліць каток, новаму дырэктару спортшколы трэба будзе або замаўляць пажарную машыну і плаціць за яе вялікія грошы, або цягнуць пажарны рукаў аж за 300 метраў да бліжэйшага гідранта па вуліцы Горкага.

Праўда, надвор'е ў пачатку кастрычніка абяцаюць добрае, і, каб падвесці на стадыён ваду, хапіла б і пары дзён.

Цяпер застаецца вырашыць галоўнае пытанне, з-за чаго ўласна кажучы і абнаўляўся стадыён: стварыць футбольную каманду.

Г.Станкевіч

ПАМІНКІ

На месцачковых могілках трава
мацеваў шэрых шэрагі закрыла.
На небе ўсе, хто мог бы дараваць,
маўчаць яны, нібы сама магіла.

А на зямлі ўсё дзеляць каравай,
ім тыя прабачэнні не патрэбны.
Для іх жыццё тут –
непрабудны рай,
няма й хвілінкі, каб зірнуць на неба.

Зацята, спрытна дзеляць каравай,
а мне дзяльба нагадвае памінкі.
Свой дажывае век збуцвелы край –
святкуюцца апошнія дажынкі.

Г.Станкевіч
"Зорны воз"

СЕЛЬСКАЯ ГАСПАДАРКА

НАШ КАРАВАЙ: ЛІДЭРЫ І АЎТСАЙДЭРЫ

Сёлета ўраджайнасць зерневых у Бешанковіцкім раёне вышэй, чым у мінулым годзе. Па стану на 15-га жніўня, калі было абмалочана 87% плошчаў, яна складала 32,4 цэнтнера з гектара.

Гэта значна ніжэй, чым у цэлым па краіне (39,2 ц/га), і крыху вышэй за сярэднеабласны паказчык (28, 5 ц/га).

Але паказчыкі звыш 30 ц/га у раёне маюць толькі тры гаспадаркі: "Нават", "Палітаддзелец-Агра" і "Вядзерава". "Аграсервіс", "Свіціна" і "Плісы-Агра" наогул маюць ураджайнасць 26 – 28 ц/га. На мяжы 30 ц/га балансуе Ульскі прафтэхліцэй і "АграВітВін".

Тое, што сярэдняя ўраджайнасць па раёне вышэй сярэднеабласнога ўзроўня, цалкам заслуга "Наватара" з ягонымі 45 ц/га. Можна сказаць, што тут ёсць тэхналогія, сучасная тэхніка і адукаваныя спецыялісты. Астатнія гаспадаркі маюць паказчыкі на ўзроўні мінулага стагоддзя, а гэта пазаўчарашні дзень. Яны, пэўна, вырашаюць толькі адну праблему: як-небудзь пасеяць і як-небудзь зжаць пасеянае.

Але ж і ў "Наватара" рэзервы ёсць неабмежаваныя. Сёння можна правезці па зжатых нівах іхніх камбайнёраў-тысячнікаў і паказаць, што добрыя 5 а то і ўсіх 10 цэнтнераў зерня пасля іх камбайнаў засталіся на полі. І тое пры ідэальным надвор'і пры жніве!

У іх апраўданне можна сказаць, што айчынныя камбайны няздольныя ўбіраць высокія ўраджаі. "Наватару" даўно пара перайсці на камбайны замежнай вытворчасці. Бо, як паказвае вопыт перадавых гаспадарак рэспублікі, палеткі пасля іх амаль не маюць стратаў.

Г.Станкевіч

ІНВЕСТЫЦЫІ

РЭАЛІЗУЕЦЦА СУМЕСНЫ ПРАЕКТ СА СЛАВАКІЯЙ

Пра тое сказаў 19-га верасня намеснік старшыні аблвыканкама Алег Мацкевіч падчас адкрыцця ганаровага консульства Славацкай рэспублікі ў Віцебску.

На цырымоніі адкрыцця ганаровага консульства прысутнічалі пасол Славакіі ў Беларусі Міраслаў Майжыта і іншыя яго калегі, паслы Венгрыі і Чэхіі (з гэтымі дзяржавамі Славакія мяжуе), консул Латвіі ў Віцебску, а таксама прадстаўнікі абласной і гарадской улады.

Новае ганаровае консульства дзяржавы - члена Еўрасаюза ўзначаліў Аляксей Сычоў.

Міраслаў Майжыта адзначыў, што Славакія мае ў розных краінах свету 70 пасольстваў і 170 ганаровых консульстваў. "Мы краіна невялікая, таму і консульствы маленькія. Але мы ўсюды знаходзім сур'ёзных людзей, якія дапамагаюць нам развіваць адносіны ў сферы эканомікі, культуры, спорту. Упэўнены, што ў ганаровага консула ў Віцебску Аляксея Сычова гэта атрымаецца зрабіць і на ўсходзе Беларусі", - сказаў консул Славакіі.

Намеснік старшыні аблвыканкама Алег Мацкевіч адзначыў, што тавараабарот Віцебскай вобласці і Славацкай Рэспублікі ў 2013 годзе склаў 7 млн долараў. "Цяпер мы рэалізуем тры сумесных інавацыйных праекта. Два з іх, у Наваполацку, звязаныя з нафтахіміяй, яшчэ адзін тычыцца фармацэўтыкі і ажыццяўляецца ў Бешанковічах", -сказаў намеснік старшыні аблвыканкама.

Ганаровае консульства Славакіі размясцілася на першым паверсе звычайнага пяціпавярховага дома на праспекце Фрунзе, 26/03.

"Віцебскія весці"

НАША ЖЫЦЦЁ

ЛІКВІДАВАНА ЯШЧЭ АДНО СЕЛЬГАСПРАДПРЫЕМСТВА

Раённае камунальнае ўнітарнае вытворча-сельскагаспадарчае прадпрыемства "Астроўна" больш не існуе.

Сход акцыянераў сельгасфіліяла адкрытага акцыянернага таварыства дарожна-будаўнічага трэста №1 г.Віцебска "Вядзерава"(СФ ААТ ДБТ №1) прыняў рашэнне аб рэарганізацыі гэтага сельгаспрадпрыемства і далучэнні яго да СФ "Вядзерава". Бешанковіцкі раённы выканаўчы камітэт гэта рашэнне зацвердзіў.

Такім чынам, на карце раёна засталося толькі сем вялізных сельгаспрадпрыемстваў.

Цікава тое, што цэнтр былога сельгаспрадпрыемства вёска Астроўна з'яўляецца аграгарадком, а вёска Вядзерава такога статусу не мае.

Ёсць меркаванне, што прыняцце такога рашэння было выклікана выключна эканамічнымі мэтамі. Бо прадпрыемства "Вядзерава" не мае даўгоў перад дзяржавай, а ў "Астроўна" іх было хоць адбаўляй.

Усім працуючым былога сельгаспрадпрыемства "Астроўна" прапанавана работа ў СФ "Вядзерава".

М.Васільеў

ІДЭАЛОГІЯ

ПРЫМУСОВАЯ ПАДПІСКА

Раённым ідэалагічным аддзелам, які зараз сумяшчаецца з аддзелам культуры, даводзіцца план па падпісцы на чацвёрты квартал да арганізацый і ўстаноў Бешанковіцкага раёна.

У паперах, якія рассылаюцца гэтым аддзелам, указваюцца выданні, што навязваюцца для падпіскі, і патрэбная для выпіскі колькасць асобнікаў.

Думаецца, што аналагічную паперу, дзе ўказана колькасць і назвы выданняў, раённыя ідэолагі атрымоўваюць ад абласных.

Сярод абавязковых для выпіскі газет фігуруе раённая "Зара", абласныя "Віцебскія весці" і "Віцьбічы", рэспубліканскія "Савецкая Беларусь", "Рэспубліка", "Народная газета", "Знамя юнацтва" і "Звязда".

Прычым колькасць асобнікаў "Савецкай Беларусі" заўжды значна перавышае колькасць іншых выданняў. Асабліва церпіць уціск беларускамоўная "Звязда", бо колькасць яе асобнікаў для падпіскі заўсёды мінімальная.

Г.Станкевіч

МАСТАЦТВА

ЦЮКІ-ВОБРАЗЫ

Цюкі саломы ў выглядзе самых розных персанажаў ужо некалькі гадоў упрыгожваюць восеньскія прыдарожныя краявіды беларускіх вёсак.

Сёлета ў сувязі з дажынкамі ў Гарадку абласнымі чыноўнікамі дадзена каманда ўсталяваць падобныя цюкі ў розных раёнах Віцебскай вобласці. Асабліва шмат іх у раёне, які прымае гасцей – Гарадоцкім.

У Бешанковіцкім раёне я назіраў падобныя кампазіцыі каля вёсак Ржаўка і Будзілава.

Як правіла, упрыгожваннем цюкоў займаюцца работнікі мясцовых аддзелаў культуры разам з настаўнікамі школаў. Ім не прыходзіцца асабліва ламаць галаву наконт персанажаў, бо фотаздымкі гатовых кампазіцый дасылаюць з раёна.

Праўда, кампазіцыя каля вёскі Ржаўка (пчала, вулей і бочка з мёдам) аказалася нядоўгавечнай, бо за выходня дні нейкія вандалы раскідалі салому. Так што ржаўская кампазіцыя засталася толькі на фотаздымках на сайце beshankovichy.by.

Г.Станкевіч

МЕРКАВАННЕ АСОБЫ

ІМПЕРЫЯ СЫДЗЕ З ВЯЛІКАЙ ВАЙНОЙ І КРЫВЁЮ

Святлана Алексіевіч, пісьменніца з сусветным імем, больш за паўтары гадзіны адказвала на любыя пытанні сваіх чытачоў падчас адкрытай дыскусіі ў мінскай крэатыўнай прасторы «ЦЭХ».

Аб будучай вайне і канцы Імперыі

Імперыя, можа быць, толькі цяпер сыходзіць. І асабіста ў мяне вельмі трывожнае адчуванне, што без вялікай вайны і вялікай крыві яна не сыдзе. Тое, што вайна будзе ў Украіне - гэта несумненна, тое, пра што дамовіліся ў Мінску, мне здаецца, гэта ўсё ненадоўга. Успамінаючы тое, што я чула ад людзей у Расіі, у мяне ўвесь час адчуванне магчымасці грамадзянскай вайны менавіта ў самой Расеі.

Што мяняе постсавецкай чалавека

У нас нейкі застылы час, застылае жыццё. Калі людзі чамусьці і навучыліся, то дзякуючы таму, што яны ездзяць па свеце. І гэта вельмі выдатна, што візавы рэжым спрашчаецца, гэта дзейнічае лепш за ўсіх апазіцый і рэвалюцый-паехаць і ўбачыць усё на свае вочы. Так вось усё-такі людзі ўбачылі. Не толькі ж яны ўбачылі камамбер і шмоткі нейкія, і машыны. Яны ўсё ж такі ўбачылі вось гэтую матэрыю дэмакратыі, яны не могуць, можа быць, гэта назваць, але яны ўбачылі вось гэтую уладкаванасць іншага механізму жыцця, іншых адносін чалавека да чалавека.

У мяне ёсць дача, і вось на дачы працёк дах. І вось будаўнік быў - абсалютна просты чалавек. Але ён ездзіў у Нямеччыну чыніць машыны, працаваў у невялікай вёсачцы, хутчэй за ўсё. Вы ведаеце, я ніколі не думала, што ён, гэты чалавек, здольны ўбачыць такія тонкасці жыцця. Мы селі піць з ім чай, і ён мне пачаў казаць: «А вы ведаеце, як яны радуюцца жыццю? Вось у іх ўік-энд, калі ён паабяцаў дзіцяці то ён ужо абавязкова гэта зробіць. Ён бярэ сваіх дзяцей і едзе. Я пасля гэтага прыехаў дадому - я ні разу не падмануў ні адну з сваіх трох дзяўчынак». Вы разумееце, вось гэтыя такія тонкасці, вось гэта ўсё ён узяў з таго жыцця. Але ён, і дзесяткі іншых, казалі пра тое, што там складана, што там цяжка, што там так лёгка, вразвалочку, як у нас, не атрымаецца пражыць, што там можна зарабіць, але трэба інакш працаваць... Але, гэта я пра Беларусь кажу.

Аб цяперашнім рускім чалавеку

Калі я ездзіла па Расіі, там было такое сцвярджэнне: «Амэрыка нас падманула». Чамусьці ўсе факусаванае на Амерыцы: «Вось яна нам не дапамагла ў 90-я, вось яны нам тут ракеты падсунулі пад самыя мяжы. Увогуле, у нас не атрымалася свята, таму што Амерыка не дала нам грошай». Калі пачынаеш казаць, што такая вялізная краіна - ну якая Амерыка можа яе накарміць, накарміць сябе людзі павінны самі. Але было адчуванне, што вось гэта расчараванне вылілася ў крыўду, тое, што мы цяпер і бачым - вось гэты антыамерыканізм, антызаходніцтва, гэта, вядома, ад расчаравання. Што хутка свята не атрымалася. І гэта вельмі адчувалася, і што мяне здзівіла, што гэта адчувалася сярод маладых.

Расія і Захад. Крах ілюзій. Постімперыя

Развалілася вялікая краіна. Але асноўная махіна - Расія - засталася. Свет недоўга пажыў наіўна і рамантычна ... Я памятаю 1989, калі разбурылі Берлінскую сцяну. Мы з сяброўкай заблукалі ў Берліне і запыталіся ў пажылы пары, як прайсці туды, куды нам трэба было. І калі яны даведаліся, што мы рускія - сталі нас цалаваць, абдымаць. Яны не падзялялі нас на беларусаў, рускіх. Для іх мы ўсе былі рускія.

Цяпер, вядома, усё наадварот. (...) Зноў спалохаліся: што ў гэтай бездані? Што ў гэтай яме? У якой ёсць ядзерная зброю і зусім вар'яцкія нейкія геапалітычныя ідэі, адсутнасць паняццяў аб міжнародным праве, аб гэтым далікатным свеце, які ледзь саштопалі пасля вайны.

Я асабіста жыву з адчуваннем паражэння. Вось тыя наіўнасці, якія мы ў 90-я ўяўлялі сабе рамантычна, што вось заўтра пачнецца іншае жыццё, нейкія аўтобусы павязуць нас заўтра ў зусім цудоўную будучыню. Вось зараз я думаю: адкуль мы гэта ўзялі? Быццам бы разумныя людзі, якія сядзелі на кухні, у гэтым акварыуме, і нешта сабе складалі, не ведалі ні міру, ні чалавечай прыроды. Аказалася, што ўсё зусім не так.

Я нядаўна прыехала з Масквы і павінна сказаць вам, што большага ўзрушэння ў мяне не было, чым тое, што я перанесла ў Маскве. Таму што разумныя, інтэлектуалы, пісьменьнікі ... і гэты патрыятычны чад, гэтая нянавісць - гэта страшна. Нянавісць да Еўропы, нянавісць да мінулага. Яшчэ жывы Гарбачоў, а ўжо ён злачынец і гэта ўсё трэба судзіць. І я думаю, да гэтага справа дойдзе.

У нас была крывавая эпоха, мы выйшлі з крыві, мы вылезлі з ямы. І вядома мы напэўна ўсе хворыя. (...) Вось мне ў Расіі здавалася, што нейкі іншы працэс настаў. Працэс вельмі небяспечны. І, па-мойму, будзе вялікая вайна. А любая вялікая вайна яшчэ больш правакуе чалавечую прыроду. Мне здаецца, у беларусаў гэта ўсё-такі крыху не так. Мы побач тут з Еўропай, і потым - мы вельмі патрыярхальная краіна. І вось гэтая сялянская культура, як мне здаецца, сёння гуляе сваю станоўчую ролю. Усё ж такі паняцці нейкія стрымліваюць, у нас няма гэтай стыхійнасці, гэтай вольнасці, вольніцы нават у менталітэце. Ва ўсякім выпадку, калі я прыехала, выйшла з цягніка, іду па раннім ціхаму Мінску - у мяне было адчуванне, што гэта ўсё-такі іншы свет.

Украіна

Украіна сёння - прыклад для ўсіх нас. Вось гэта жаданне развітацца з мінулым канчаткова - годна павагі. Я пісала прадмову для кнігі, якую сабрала Аксана Забужко, дзе людзі казалі, чаму яны ішлі на Майдан. Я чытала гэта і думала: наўрад ці ў нас на такім узроўні гэта казалі б. І не магу сказаць, што нашы людзі на гэта нздольныя. Проста такія неразбуджаныя. А там была ўзбуджанасць людзей. Яны былі пабуджаныя ад сну, так можна распавядаць толькі ў стане ўзбуджэння. Ва Украіне адбываецца нешта галоўнае для ўсіх нас, галоўны адказ на нейкія пытанні, а ў нас не хапала сіл, ні інтэлектуальных, ні народных. А яны гэта зрабілі, хоць ім дорага гэта абышлося, але яны гэта зрабілі.

Служба інфармацыі «ЕўраБеларусі»

АФІЦЫЙНЫЯ НАВІНЫ

ВІЦЕБШЧЫНА ЛІДЗІРУЕ ПА ЗНІЖЭННЮ КРЫМІНАЛУ

У апошнія шэсць гадоў на Віцебшчыне назіраецца ўстойлівая тэндэнцыя - злачынстваў здзяйсняецца ўсё менш. За дзевяць месяцаў гэтага года ў вобласці распачата 7296 крымінальных спраў. Гэта на 10% менш у параўнанні з аналагічным перыядам 2013 года.

Па тэмпах зніжэння крыміналу Прыдзвінскі край сёння лідзіруе ў краіне. За кошт чаго? На гэтыя пытанні адказвае начальнік упраўлення Следчага камітэта па Віцебскай вобласці Уладзімір Шалухін.

- Больш за 3600 крымінальных спраў ужо расследаваныя і накіраваныя ў суд, - засярodзіў увагу на лічбах Уладзімір Васільевіч. - Працуем аператыўна і зладжана. Больш за 40% спраў расследуем менш чым за месяц. Добрыя паказчыкі - вынік комплекснай працы. Гэта і прафесіяналізм нашых супрацоўнікаў, і актыўнае ўзаемадзеянне з мясцовай уладай, іншымі праваахоўнымі органамі, пракуратурай, якая выступае каардынатарам дзейнасці.

- Супастаўце цяперашнюю статыстыку з той, якая існавала да вылучэння Следчага камітэта ў асобную структуру. У чыю карысць параўнанне?

- Зараз вынікі працы лепш. Выпадкаў перапрад'яўлення абвінавачвання, напраўленне крымінальных спраў на дадатковае расследаванне стала менш у разы. Калі стварaўся СК, кіраўнік дзяржавы звярнуў увагу, што найважнейшай задачай новага ведамства з'яўляецца захаванне прынцыпу законнасці пры прыцягненні грамадзян да крымінальнай адказнасці. Гэтая задача выконваецца ў поўнай меры, і неабходна канстатаваць павышэннеякасціпапярэдняга следства.

Па кампенсацыі шкоды цяпер у нас лепшы вынік у Беларусі - 79%. Калі казаць пра структурную рэарганізацыю, то яна поўнасцю завершана. На Віцебшчыне ў тым ліку. Створаны раённыя аддзелы Следчага камітэта. У Полацку і Оршы - міжрайаддзелы, якія займаюцца справамі горада і раёна. У абласным цэнтры з'явіўся гарадскі аддзел СК.

- Якія напрамкі злачыннасці вас хвалююць больш за ўсё?

- Асаблівую заклапочанасць выклікае рост колькасці злачынстваў у сферы незаконнага абароту наркотыкаў і псіхатропных рэчываў. Іх ўвозяць да нас з Расіі, Прыбалтыкі. Нядаўна, дарэчы, мы накіравалі ў суд крымінальную справу ў дачыненні да літоўца, які праз Прыдзвінскі край з 500 грамамі какаіну накіроўваўся ў Мінск.

Але праблема не толькі ў тым, што наша вобласць - транзітная. У часткі моладзі, на жаль, з'явілася мода на разнастайныя забароненыя сінтэтычныя рэчывы, спайс. Трое віцяблян, прадавалі гэтую дрэнь праз інтэрнэт, затрыманыя гэтым летам. Хутка суд.

Яшчэ адна вострая праблема - "чорныя капальнікі". Літаральна на днях 54-гадовы будаўнік з Талачына паспрабаваў разабраць адну з сваіх небяспечных знаходак. Яму адарвала кісць рукі. Пры вобшуку ў яго знайшлі пісталеты, вінтоўкі, кулямёт часоў Вялікай Айчыннай, каля 2 тысяч патронаў, запалы ад гранат, артылерыйскія выбухоўнікі. І гэта не адзінкавы выпадак! Страшна, што з-за нездаровай і незаконнай цікавасці да зброі пакутуюць як самі "капальнікі", так і іх блізкія.

Вялікі грамадскі рэзананс маюць ДТЗ, у якіх гіне шмат людзей. Аналізуючы вынікі праведзеных экспертыз, можна зрабіць выснову, што часцяком прычынай трагедый на дарогах становіцца значнае перавышэнне хуткасці.

- А што з забойствамі?

- У параўнанні з мінулым годам наўмысных забойстваў стала менш: 26 супраць 29. Найбольш рэзанансныя - забойства ў сакавіку таксіста ў Оршы, разбойныя напады, спалучаныя з забойствам, у Бешанковіцкім і Віцебскім раёнах у жніўні. Складанае справа была ў Лепелі, калі непаўнагадовая нарадзіла дзіця, а затым яго задушыла. Падазраваныя затрыманыя і паўстануць перад судом.

- Зараз абмяркоўваецца законапраект дасудовага пагаднення з абвінавачаным. Як вы ставіцеся да гэтай тэмы?

- У сусветнай практыцы ёсць такія прэцэдэнты. Узяць, да прыкладу, ЗША. Дапусцім, на сумленні забойцы дзесяткі жыццяў. Але доказаў недастаткова. Яму прапануюць прызнацца і замест магчымага электрычнага крэсла атрымаць 8-10 гадоў турмы. Пры гэтым расследаванне спыняецца.

Я не прыхільнік падобнага "спрашчэнства". Наколькі я ведаю, у нас у краіне не збіраюцца капіяваць амерыканскі ўзор. Калі гаворка ідзе пра цяжкія злачынствы з дзесяткамі пацярпелых, гэта, на мой погляд, недапушчальна. Хоць бываюць выпадкі, калі з абвінавачаным можна заключыць здзелку ў абмен на больш паблажлівы прысуд у судзе. Трэба толькі выразна агаварыць правілы. А то з'явяцца жадаючыя пісаць "яўку з павіннай" толькі для таго, каб зацягнуць расследаванне.

“Савецкая Беларусь”

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі “Крывінку”, то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamnikat.org/kryvinka.html каталагу “Пэрыёдыка” для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

ЕЎРАПЕЙСКІ ВЫБАР

УКРАІНА ЗРАБІЛА «ЦЫВІЛІЗАЦЫЙНЫ ВЫБАР»

Вярхоўная Рада Ўкраіны і Эўрапарлямэнт ратыфікавалі Дамову аб асацыяцыі Ўкраіны і Эўрапейскага Зьвязу. Галасаваньне ў Кіеве і Брусэлі прайшло сынхронна. «За» прагаласавалі 355 дэпутатаў Рады і 535 дэпутатаў Эўрапарлямэнту.

У Вярхоўнай Радзе ратыфікаваны дакумэнт назвалі «цывілізацыйным выбарам Украіны» і ўхвалілі таксама заяву пра намер Украіны далучыцца да Эўрапейскага Зьвязу.

Сьпікер Вярхоўнай Рады Аляксандар Турчынаў ва ўступным слове заявіў пра гістарычную важнасьць гэтай падзеі:

«Мільёны людзей ва Ўкраіне паўсталі за права жыць у эўрапейскай супольнасьці. Гэтае права ўкраінцы са зброяй у руках абараняюць ад расейскіх агрэсараў на ўсходзе Ўкраіны», — сярод іншага заявіў сьпікер Рады.

«Постсавецкая прастора засталася ззаду, яна частка нашага мінулага, а Эўропа — наша будучыня», — заявіў міністар замежных спраў Украіны Павал Клімкін, прадстаўляючы дакумэнт на ратыфікацыю.

Профільныя камітэты Рады і дэпутацкія фракцыі аднагалосна выказаліся ў падтрымку ратыфікацыі, у тым ліку і фракцыя Партыі рэгіёнаў, якая летась фактычна была перапыніла працэс эўраінтэграцыі.

Менавіта пастанова ранейшага ўкраінскага ўраду пад кіраўніцтвам Мікалая Азарава прыпыніць увосень мінулага году падрыхтоўку да падпісаньня Пагадненьня аб асацыяцыі з ЭЗ прывяла да масавых антыўрадавых выступаў ва Ўкраіне, якія сталі вядомыя як «Эўрамайдан» і прывялі да зьмены ўлады ў краіне.

«Мы выпраўляем памылку, якая была зробленая 350 гадоў таму», — заявіў у парлямэнце прэм'ер Украіны Арсені Яцанюк, маючы на ўвазе рашэньне Пераяслаўскай рады аб саюзе з Масковіяй.

Пасьля гэтага была ўсталяваная жывая сувязь з Брусэлем, з сэсій най заляй Эўрапарлямэнту.

Старшыня Эўрапарлямэнту Марцін Шульц назваў супольнае галасаваньне ў Кіеве і Брусэлі «гістарычным момантам». Сярод іншага ён асудзіў расейскую анэксію Крыму і агрэсію ў Данбасе.

«Вайна разьвязаная ў Эўропе. Эўрапарлямэнт заўсёды абараняў тэрытарыяльную цэласнасьць і незалежнасьць Украіны, і мы будзем працягваць гэта рабіць. Будзем рабіць усё, каб мары людзей Украіны, тых, хто стаяў на Майдане, маглі рэалізавацца. Мы падтрымаем украінскіх людзей у дасягненьні мараў Майдана».

Прэзыдэнт Украіны Пятро Парашэнка ў звароце да абодвух парлямэнтаў на ўкраінскай і ангельскай мовах перш за ўсё падзякаваў за падтрымку Украіны:

«Тая атмасфэра, якая пануе ў Вярхоўнай Радзе, нагадвае тое, што было падчас абвяшчэньня незалежнасьці Украіны. Нябесная сотня і 882 адважныя ўкраінскія ваяры памерлі ня толькі за Ўкраіну, але і за Эўропу. Ніводная нацыя за права быць эўрапейцам не плаціла такой вялізнай цаны. Хто можа быць цяпер супраць наданьня нам пэрспэктывы сяброўства ў Эўразьвязе? Эўраінтэграцыя стала нашай нацыянальнай ідэяй, і ўнутраныя і зьнешнія патугі спыніць наш гістарычны поступ ужо пацярпелі фіяска. Мы вытрымалі гэты шалёны ціск... Без Украіны аб'яднанай Эўропы не існуе».

Парашэнка і Шульц неадкладна падпісалі законы аб ратыфікацыі. Парашэнка даручыў ураду пачаць імплементацыю дамовы ад заўтра.

«Прыкра, што гэтая дамова замацаваная крывёю, але такая плата за наш выбар, за незалежнасьць і цэласнасьць украінскай дзяржавы. Гэта толькі пачатак вялікага эўрапейскага шляху», — заявіў Парашэнка.

Пасьля гэтага Вярхоўная Рада ўхваліла Заяву аб намеры Ўкраіны далучыцца да Эўрапейскага Зьвязу.

www.svaboda.org/content/article/26587179.html

ДЭВАЛЬВАЦЫЯ

РАСЕЙСКІ РУБЕЛЬ ПАДАЕ, БЕЛАРУСКІ — НА ЧАРЗЕ

Такую думку ў інтэрвію Радыё Свабода выказаў кіраўнік аналітычнага цэнтру «Стратэгія» Леанід Заіка.

29 верасня курс даляра на Маскоўскай біржы пераадолеў чарговы гістарычны максымум, дасягнуўшы рэкордных 39,534 руб. Таксама адносна расейскай валюты вырас курс эўра, пераадолеўшы 50-рублёвы ўзровень (50,13 руб.).

Заіка адзначае, што ў Беларусі і Расеі розныя разуменьні прынцыпаў банкаўскай сыстэмы і яе рэгуляваньня, таму аўтаматычнага падзеньня беларускага рубля разам з расейскім не адбудзецца.

«У Расеі курс знаходзіцца ў свабодным плаваньні і ён асабліва не падтрымліваецца. То бок яны лічаць, што ня трэба трымаць штучна курс, ня трэба траціць на гэта грашовыя рэсурсы. У Беларусі курс не свабодны, беларускі рубель пераацэнены, і Беларусь заўсёды не пасьпявала за паралельнай дэвальвацыяй расейскага рубля. Таму тут адбудзецца тое, што і заўсёды: беларуская прадукцыя будзе значна даражэць на расейскім рынку. То бок мы будзем траціць канкурэнтаздольнасьць, а расейская прадукцыя будзе станавіцца больш канкурэнтаздольнай на беларускім рынку», — кажа экспэрт.

Але праз нейкі час, калі разрыў паміж валютнымі курсамі ў Беларусі і Расеі будзе павялічвацца, беларускае кіраўніцтва ўсё роўна будзе вымушана пайсьці на дэвальвацыю.

«Будзе ціск з боку многіх суб'ектаў гаспадараньня, асабліва экспартэраў, якія пастаўляюць прадукцыю ў Расею. Гэты ціск будзе трансьлявацца і на ўрад, і на прэзыдэнта, і на Нацбанк. Таму, хоць са спазьненьнем, але беларускі рубель будуць дэвальваваць», — тлумачыць Заіка.

Што тычыцца далейшых пэрспэктыў расейскага рубля, то, паводле Заікі, усё будзе залежаць ад узроўню цэнаў на энэрганосьбіты і аб'емаў расейскага экспарту нафты і газу.

"Радыё Свабода"

РАСІЙСКАЕ ЭМБАРГА

ХУТКА СКОНЧЫЦЦА ХАЛЯВА

Мірныя перамовы ў Мінску па Украіне дасягнулі пэўнага выніку. Але, як кажуць, «дзякуй» у кішэню не пакладзеш».Трэба думаць, што яшчэ мы можам выцягнуць з іміджу «міратворцы».

Напрыканцы мінулага тыдня трохбаковая кантактная група (Украіна–АБСЕ–сепаратысты) у Мінску ўзгадніла чарговы мемарандум з 9 пунктаў, які закліканы спыніць вайну паміж Украінай і Расіяй.

Пасля завяршэння перамоваў экс-прэзідэнт Украіны Леанід Кучма паведаміў пра гэтыя пункты. Асноўныя з іх — спыненне прымянення зброі; спыненне падраздзяленняў і воінскіх фармаванняў бакоў на лініі сутыкнення па стане на 19 верасня; забарона на прымяненне ўсіх відаў зброі і наступленняў; разгортванне ў зоне спынення прымянення зброі маніторынгавай місіі АБСЕ. А галоўны пункт — вывад усіх замежных наймітаў (чытай — расійскіх войскаў) з зоны канфлікту як з аднаго, так і з другога боку.

Як ні дзіўна, выконваць гэтыя пагадненні пачала Расія. У NATO заўважылі адыход з Украіны значнай часткі рэгулярных расійскіх войскаў. «Гэта вельмі добра, за выключэннем таго, што дадому расійскія войскі не вярнуліся. Гэтыя ваенныя сілы засталіся непадалёк ад мяжы, і пры жаданні зноў могуць быць задзейнічаны на тэрыторыі Украіны», — заявіў галоўнакамандуючы сіламі NATO ў Еўропе, генерал арміі ЗША Філіп Брыдлаў.

Таксама ранавата казаць пра спыненне агню: сепаратысты працягваюць абстрэл украінскіх войскаў з «Градаў» ды іншых цяжкіх артылерыйскіх установак. Заўважана, што расійскіх вайскоўцаў у Данбасе масава пераапранаюць у «апалчэнцаў». Але ж фармальна Еўропа і ЗША далі Расіі час да лістападаўскага саміту G20, каб урэгуляваць сітуацыю на Данбасе. Так што час у Расіі ёсць.

Што атрымаў з «міратворчай ініцыятывы» Мінск? Найперш, нам удалося на фоне расійска-украінскага канфлікту не пасварыцца: ані з Захадам, ані з Расіяй, ані з Украінай. Гэта ўжо вялікае дасягненне. Афіцыйныя ўлады не рабілі рэзкіх заяваў і не лезлі ў канфлікт з рэзкімі заявамі (не выключаю, што часам гэтага вельмі хацелася). У выніку сталіца «сінявокай» стала выдатнай пляцоўкай для перамоваў, у чарговы раз падкрэсліўшы грунтоўнасць сваёй «стабільнасці».

Беларусь атрымала шмат іміджавых дывідэнтаў. У працэсе замірэння Украіны і Расіі «крыштальны сасуд» наведала багата розных уплывовых дэлегацыяў. Акрамя знакамітага «зорнага» «мінскага саміту» тут прызямляліся дэлегацыя ЗША на ўзроўні намеснікаў памочнікаў міністраў і дзяржсакратара, прайшоў візіт упаўнаважанай па справах прэсы Дуні Міятавіч, і гэтак далей. Не спалі ў шапку і беларусы — кіраўнік МЗС Уладзімір Макей наведаў Польшчу, а ў Нью-Ёрку адкрыўся Беларускі інвестыцыйны форум. Падчас гэтага мерапрыемства было агучана, што Беларусь можа пагадзіцца на павелічэнне супрацоўнікаў амерыканскага пасольства ў Мінску.

Нават старшыня ААН Пан Гі Мун падзякаваў Беларусі і асабіста Аляксандру Лукашэнку за ўрэгуляванне канфлікту ва Украіне. «Адзначаю разумную палітыку кіраўніка Беларусі ў адносінах да сітуацыі ва Украіне. Спыненне агню адбылося дзякуючы дамове, падпісанай у Мінску», — сказаў генсек ААН, сустрэўшыся ў Нью-Ёрку з Мясніковічам.

Карацей, без асаблівых высілкаў, толькі цярпеннем і ўпартасцю ва «украінскім пытанні» афіцыйны Мінск, без шкоды для пачуцця ўласнай значнасці (кшталту вызвалення палітвязняў) здолеў пертварыць «апошнюю дыктатуру Еўропы» ў «важнага і надзейнага міратворца». Тое, што за вялікія грошы не здолеў зрабіць лорд Бэл, абсалютна бясплатна зрабілі Пуцін, Майдан і Парашэнка.

Але, як кажуць, «дзякуй» у кішэню не пакладзеш». Зараз варта думаць пра тое, як гэтыя іміджавыя перамогі перавесці ў практычную плоскасць — у плоскасць атрымання грошай.

Беларусь спрабуе скарыстацца расійскім эмбарга, перапрацоўваючы «санкцыйныя» прадукты ў беларускія, і гонячы іх у Расію. А тое і проста займаючыся кантрабандай еўрапейскай прадукцыі ў расійскія гандлёвыя сеткі пад выглядам беларускай. Як паведаміў нядаўна Рассельгаснагляд, з моманту ўвядзення Расіяй эмбарга, на кантрольных пастах спынена больш за 80 спробаў незаконнага ўвозу раслiннай прадукцыі Еўрасаюза з тэрыторыі Беларусі.

Пра аб'ёмы ўзаемавыгаднага гандлю можна казаць і па тым, што беларускія ўлады дазволілі імпартаваць еўрапейскае малако для перапрацоўкі аж 13 малаказаводам. Імпарт жа нарвежскага ласося ў Беларусь з увядзеннем эмбарга ўзрос у чатыры разы! Зразумела ж, беларусы столькі рыбы не ядуць.

Але хутка гэты «харчовы Кландайк», як назвалі яго нашы чыноўнікі, можа скончыцца, менавіта дзякуючы «мінскім дамоўленасцям». Як паведаміла прэс-сакратарка кіраўніка еўрапейскай дыпламатыі Кэтрын Эштан Мая Качыянчыч, 30 верасня ЕС мае намер перагледзець санкцыі, уведзеныя супраць Расіі, у тым ліку і ў бок паслаблення. Да 30 верасня Еўрапейская служба знешніх дзеянняў павінна прадставіць «комплексны агляд стану выканання мінскага мірнага плану, у прыватнасці рэжыму спынення агню», і ў той жа дзень, пры станоўчым выніку, часткова адмяніць альбо паслабіць санкцыі супраць Расіі.

Масква праз месяц пасля ўвядзення эмбарга таксама дапетрыла, што церпяць ад яго, пераважна, самі расійцы. Але адмовіцца ад яго «ў аднабаковым парадку» — гонар не дазваляе. Таму, пры змякчэнні санкцыяў, Расія можа і адмяніць абмежавальныя захады супраць еўрапейскіх прадуктаў. Ці, калі не адмяніць, то таксама іх «змякчыць».

Так што праз тыдзень халява можа скончыцца. І трэба будзе думаць, што яшчэ мы можам выцягнуць з іміджу «міратворцы».

Сяргей Пульша
"Новы час"

СУСВЕТНЫ ПАРАДАК

ЗАМЕСТ АДНАПАЛЯРНАГА ПАРАДКУ — ШМАТПАЛЯРНЫ БЕСПАРАДАК

Калісьці ў часы «халоднай вайны» ў сьвеце было два «смотрящих» за падтрыманьнем парадку, два міжнародныя паліцэйскія — СССР і ЗША. Яны між сабой жорстка супернічалі, але маглі хутка і рашуча вярнуць да рэальнасьці любога свавольніка. Можна ўзгадаць, як эфэктна паставілі на месца садамаўскі Ірак, які захапіў Кувэйт у 1991 годзе.

Пасьля распаду СССР і савецкага блёку адзінай звышдзяржавай засталіся Злучаныя Штаты. Цягам 1990-х — пачатку 2000-х гадоў іх уплыў у сьвеце быў велізарны. Палітыкі і аналітыкі гаварылі пра пабудову аднапалярнага сьвету. (Дарэчы, культавы тэзіс беларускага афіцыйнага прапагандысцкага канструкту.) Каталізатарам гэтага працэсу стаў тэракт 11 верасьня 2001 году. Рэакцыя на яго — спроба ЗША перабудаваць сьвет паводле свайго сцэнару. Адлюстраваньнем чаго стала канцэпцыя ўсясьветнага паходу за дэмакратыю адміністрацыі Буша-малодшага. Кульмінацыяй таго трэнду былі вайсковыя апэрацыі міжнароднай кааліцыі на чале з ЗША ў Аўганістане і Іраку.

Аднак за кароткі час гэтая тэндэнцыя зьмянілася на процілеглую. Спроба ЗША перабудаваць сьвет на свой вобраз і падабенства выклікала моцную антыамэрыканскую хвалю на ўсіх кантынэнтах. Адначасова зьявіліся новыя цэнтры сілы: ЭЗ, дзяржавы БРІКС (асабліва Кітай). На ўсясьветны парадак дня замест G8 усё больш стала ўплываць G20.

Але галоўным чыньнікам крызісу амэрыканскага лідэрства сталі працэсы ўнутры ЗША. Хутка выявілася, што грамадзяне Злучаных Штатаў не гатовыя шмат плаціць за ўсясьветную гегемонію сваёй краіны. Асабліва жыцьцямі амэрыканскіх вайскоўцаў. (У гэтым прынцыповае адрозьненьне ЗША ад Расеі. Вось расейцы — клясычная імпэрская нацыя, якая за дзяржаўную веліч гатовая плаціць любую цану.) Да таго ж вынікі апэрацыі ў Аўганістане і Іраку выявіліся, мякка кажучы, неправаканаўчымі. Палітыка адміністрацыі Буша выклікала жорсткую крытыку.

У выніку Барак Абама перамог на прэзыдэнцкіх выбарах пад міралюбнымі лёзунгамі, абяцаньнямі вывесьці амэрыканскія войскі з Аўганістану і Іраку. За што атрымаў Нобэлеўскую прэмію міру. Кампанія ўсясьветнага паходу за дэмакратыю была згорнутая. Адміністрацыя Абамы абвясьціла «перазагрузку» ў адносінах з Расеяй, што фактычна азначала адмову ЗША ад канкурэнцыі з РФ за кантроль над постсавецкай прасторай, Вашынгтон прызнаваў гэты рэгіён расейскай дзялянкай.

І вось тут, калі ЗША дэ-факта прызналі, што ў іх нестае сілаў усталяваць аднапалярны сьвет, выявілася цікавая рэч. Крытыкі амэрыканскай гегемоніі грунтаваліся на тым, што Злучаныя Штаты выконваюць сваю ролю дрэнна, часта злоўжываюць сваім статусам усясьветнага паліцэйскага на сваю карысьць. Таму, маўляў, трэба ўсталяваць больш справядлівы шматпалярны сьвет.

І вось амэрыканская гегемонія разбураная. І хутка выявілася, што альтэрнатывай аднапалярнаму парадку стаў не шматпалярны парадак, як усе думалі, а шматпалярны беспарадак. Бо калі зьнікае ўсясьветны паліцэйскі, які б ён ні быў дрэнны, пачынаецца хаос.

Узгадайце, колькі гадоў сваволькічалі самалійскія піраты. У XXI стагодзьдзі, на самым ажыўленым марскім шляху яны доўгі час беспакарана рабавалі гандлёвыя караблі розных краін, амаль вярнуўшы сьвет у гэтай частцы плянэты ў сярэднявечча.

Колькі гадоў выпрабоўваў усясьветную супольнасьць на цярпеньне Іран з сваёй ядзернай праграмай! Можна ўзгадаць фэномэн КНДР, кіраўнікі якой рэгулярна пужаюць усіх вакол ядзерным армагедонам. У адказ вялікія дзяржавы, каб улагодзіць вар'ятаў, пастаўляюць туды харчаваньне.

Вось Расея, парушаючы ўсялякія міжнародныя нормы, пачала захопліваць тэрыторыі суседніх дзяржаў (Грузіі, Украіны). У адказ Захад увёў эканамічныя санкцыі. І толькі. Прэзыдэнт Украіны Парашэнка паехаў у ЗША па дапамогу, але Вашынгтон ня даў ні узбраеньня, ні, фактычна, грошай. Бо шматпалярны сьвет, кожны сам за сябе.

Ці вось новы выклік сьвету — Ісламская дзяржава Іраку і Леванту. Гэтыя не прызнаюць ніякіх правілаў, захопліваюць закладнікаў, рэжуць горла «няверным» перад тэлекамэрамі, ёсьць інфармацыя пра прымяненьне хімічнай зброі. Сьвет павінен быў бы здрыгануцца і хутка, рашуча ліквідаваць гэты небясьпечны ачаг. Але дзе там? Рада Бясьпекі ААН дэманструе бездапаможнасьць. Расея выкарыстоўвае ситуацыю, каб нашкодзіць ЗША. Калі глядзець расейскія тэлеканалы, то галоўная небясьпека сьвету — не ісламісцкія тэрарысты, а амэрыканцы, якія зьбіраюцца іх бамбіць на сырыйскай тэрыторыі. Маўляў, парушэньне сувэрэнітэту. Хоць рэжым Асада даўно не кантралюе тыя тэрыторыі.

ЗША змаглі арганізаваць сваіх саюзьнікаў толькі на бамбаваньне Ісламскай дзяржавы Іраку і Леванту. Але ўсім зразумела, што аднымі бамбаваньнямі, без сухапутнай апэрацыі, гэтую навалу ня зьнішчыць. Урадавыя арміі Сырыі і Іраку перамагчы ісламістаў ня здольныя. Але ваяваць ніхто ня хоча. Бо шматпалярны «парадак».

Валер Карбалевіч

ЭКАНОМІКА

МАЗ НА ТРОХДЗЁНЦЫ

У рэдакцыю звярнуўся супрацоўнік Мінскага аўтазавода. Сітуацыя на прадпрыемстве ўсё горшае. У жніўні вялікую частку падраздзяленняў перавялі на трохдзённы рэжым працы.

«Напішыце пра гэта! — просіць ён. — Пакінулі толькі аўтобусную вытворчасць і некаторых вузкіх спецыялістаў на іншых месцах, і ўсё на гэтым. Астатнія — дома, — расказвае наш суразмоўца. — Так адбывалася ўвесь жнівень. У чацвер прынесці загад аб тым, што пятніца аб'яўляецца непрацоўным днём. Пасля да пятніцы далучыўся яшчэ і чацвер. У сераду прынеслі загад — у чацвер не працуем».

Варта адзначыць, што гэтыя прастоі сумленна аплачваюцца — людзі атрымліваюць 2/3 акладу. Але прэмію атрымліваюць толькі рабочыя. Тэхнічным работнікам яе не даюць.

Мы пазванілі на завод. Знамі пагаварыў намеснік камерцыйнага дырэктара Сяргей Захарэвіч. Па яго словах, прадпрыемства працуе, зыходзячы з колькасці замоваў і аптымальнага размеркавання працоўнага часу. Так, праблемы ёсць, але ж, падкрэслівае ён, пяць дзён на тыдзень працуе больш за палову падраздзяленняў.

Ад сябе дадамо, што заканадаўства прадпрыемствам не парушаецца. Нашто выпускаць прадукцыю, на якую няма попыту? Гэта права завода — вырашаць, калі і колькі працаваць.

І, тым не менш, сітуацыя — трывожны званочак адносна перспектываў беларускага машынабудавання ў складзе Еўразійскага саюза.

Улад Швядовіч
«Наша Ніва»

РОССИЙСКИЕ МЕДИА

ЛАДА АЛИНА

Депутат Дегтярев предложил перекрасить Кремль в белый цвет. Депутат Маркелов требует заблокировать вещание Euronews. Депутат Кобзон будет судиться с Латвией.

Чуров отказался спорить с депутатом Зюгановым на ящик коньяка. Профком аппарата Госдумы приглашает желающих записаться в хоровой ансамбль: прослушивание в октябре.

Новости из нижней палаты однообразны, и на этом фоне сообщение об уходе Алины Кабаевой звучит, как по другому поводу сказал поэт, громом среди праздности. Все-таки оттуда, где годами блокируют вещание, перекрашивая Кремль, мало кто уходит добровольно, а тут сдают мандаты сразу несколько избранников, но самая яркая среди них безусловно она. Спортсменка, гимнастка, красавица и, как пишут в определенного рода газетах, секс-символ российского парламента.

Самое же интересное в этой новости заключается в том, куда она уходит, сдав мандат. Алина Маратовна возглавит совет директоров "Национальной медиагруппы", крупнейшего нашего частного, если можно так выразиться, медиахолдинга, которому принадлежат два известных телеканала, Пятый и РЕН ТВ. Кроме того, она станет совладельцем Первого канала и News Media, то есть вместе с Эрнстом и Арам Ашотычем окажется там, где любят Родину, славят Россию, а также выпекают секс-символы, женские и мужские, включая самый главный.

Налицо своего рода логический круг, не правда ли?

Причем это ощущение усиливается, едва вспомнишь, что сама гимнастка шесть с половиной лет назад оказалась в центре одного из самых громких медийных скандалов определенного рода, когда-либо сотрясавших Российскую Федерацию. Имею в виду погибшую вскоре газету "Московский корреспондент", где со ссылкой на какого-то близкого друга некоего организатора корпоративных праздников сообщалось о том, что Путин развелся - и вскоре намерен сочетаться законным браком с Кабаевой.

После чего главного редактора "Москора", понятное дело, уволили, а газету закрыли - в связи с нерентабельностью в часы ее мировой славы. Оклеветанный жених обогатил современный политический словарь словосочетанием "гриппозные носы". Оклеветанная невеста через пресс-секретаря послала всех куда подальше, потребовав опровержения. И долго еще общественность гадала о том, что это было: попытка наезда на Путина, попытка объединить в глазах россиян два секс-символа, почему-то неудавшаяся, или самодеятельность журналистов в погоне за длинным рублем и высокими тиражами. Однако правды мы так и не узнали.

Прошли, как говорится, годы. Владимир Владимирович и Людмила Александровна сходили на "Эсмеральду". Пресс-секретарь Путина тоже развелся и стал время от времени развеивать слухи о венчании своего патрона и убеждать собравшихся в том, что "есть у него жена или нет" - это его личное президентское дело. Что было вполне резонно: чай, не во Франции живем и не в Америке. История подзабылась, поскольку Алина Маратовна редко появлялась на публике, равно и в Думе, лишая сплетников информационных поводов для обсуждения своей личной жизни. Если же вдруг сообщалось, что она зажжет олимпийский огонь в Сочи, то публика тут же вспоминала о ней, развлекаясь в своих интернетах. Мол, а ты что подарил своей девушке к Олимпиаде?..

Теперь, конечно, про Кабаеву заговорили вновь, и в комментах нет недостатка, и даже главный российский оппозиционер преисполнен чувством гордости за страну. Это понятное чувство трудно не разделить, но самым важным все-таки представляется другое. Вот эта самая закольцованность новостного сюжета. Знаменитая Алина Кабаева, бывшая гимнастка и депутат, возглавит совет директоров "Национальной медиагруппы", потеснив хозяйствующего субъекта Ковальчука. Отныне она будет осуществлять общее руководство "гриппозными носами" - и не жалкий какой-то таблоид окажется под ее контролем, но целый ряд государствообразующих. "Известия", Life News, газеты "Жизнь" и "Твой день", радиостанция "Русская служба новостей". Сам Арам Ашотыч станет прислушиваться к ее мнению, шутка ли.

И вот что думается на сей счет. Жертва лживых слухов или правдивых сливов, она, быть может, захочет навести некоторый порядок в том заведении, где начальствует наш лучший, талантливейший мэрдок. Может, ей неприятно станет руководить этой собирательной газетой "Жизнь", смысл существования которой заключается в том, чтобы соваться в чужие постели, организовывать прослушку в чужих мобильниках и без мыла пролезать в душу разнообразных ньюсмейкеров. И, может, даже тот факт, что пресса медиахолдинга более всего старается отравлять жизнь оппозиционерам и прочим национал-предателям, не покажется ей достаточным оправданием.

Вспомнит Алина Кабаева, как ее отдавали замуж за президента (и ведь не исключено, что таким образом разрушали брак с любимым человеком, кто знает), и поморщится. Красивым женщинам это очень идет. А когда красивая женщина еще и большой начальник, тесно связанный с Кремлем, то кадровые последствия могут быть самыми непредсказуемыми.

Вообще Алина Кабаева как шеф главных российских таблоидов — это тема первополосная. Сюжет, который по-настоящему волнует. Тревожно и за спортсменку, и за судьбу первейших представителей второй древнейшей, которых она будет курировать, и в особенности за депутатов осиротевшей Госдумы — как они там теперь без нее? Сумеют ли утешиться, занимаясь привычным делом: блокировкой вещания и покраской Кремля? Собственно, почему бы и не перекрасить, а потом хором не попеть. Это наверняка попадет в топ-новости "Национальной медиагруппы".

Илья Мильштейн
Грани.Ру

Заснавальнік і рэдактар: Станкевіч Георгій Мікалаевіч

Адрас рэдакцыі: Бешанковіцкі раён, в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@list.ru, тэл. 60237, маб. +375292184739
Газета выдаецца з сакавіка 2005г.

Падпісана да друку 30.09.2014 у 16.20
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на ўласным абсталяванні.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.